

Αποκαλύψεις -σοκ από Γερμανίδα δημοσιογράφο: Όπλα, μαχητές και μπίζνες με ΜΚΟ στη Μόρια! Γιατί ΟΗΕ και ΕΕ «ορέγονται» τα ελληνικά νησιά.



Αποκαλύψεις σοκ από τη Γερμανίδα καλλιτέχνιδα και δημοσιογράφο Ρεβέκκα Σόμερ, η οποία υποδύθηκε την εθελόντρια για δύο μήνες.

Η Ρεβέκκα Σόμερ είναι Γερμανίδα καλλιτέχνις και δημοσιογράφος. Έως το 2012 δούλεψε ως αντιπρόσωπος της κοινωνίας των πολιτών με ειδικό συμβουλευτικό χαρακτήρα στα Ενωμένα Έθνη στη Νέα Υόρκη και επίσης στη Γενεύη αναφορικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα, τα αυτόχθονα έθνη (γηγενείς) και το Διεθνές Δίκαιο. Συνεργάστηκε στενά πάνω από μια δεκαετία με το Γραφείο του Υπατου Αρμοστή για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τον οργανισμό UNHCR για τους πρόσφυγες.

Επιστρέφοντας στη Γερμανία, άρχισε να βοηθά τους πρόσφυγες, αλλά κάποια στιγμή κατάλαβε, λόγω της εμπειρίας της και γνωρίζοντας πολύ καλά τι σημαίνει πρόσφυγας, πότε θα έπρεπε να χορηγείται άσυλο κ.λπ., ότι οι περισσότεροι από αυτούς που είχαν φθάσει στη Γερμανία δεν ήταν πρόσφυγες. Κατάλαβε ότι αυτό που άρχισε να συμβαίνει στην Ευρώπη ήταν εποικισμός.

Πέρασε τους τελευταίους μήνες στην Ελλάδα, στο νησί της Λέσβου. Για δύο μήνες υποκρίθηκε την «εθελόντρια» εντός της δομής της Μόριας, προ-

κειμένου να ανακαλύψει περισσότερα για τη δράση των ΜΚΟ, ειδικά αυτών που προέρχονται από την πατρίδα της, τη Γερμανία. Ισχυρίζεται ότι λόγω καταγωγής και εμφάνισης ήταν εύκολο στους άλλους «εθελοντές» των ΜΚΟ να της ανοιχτούν και να της πουν πράγματα που δεν θα έλεγαν σε καμία περίπτωση σε κάποιους εκτός του «κύκλου» τους.

Όσα λέει πραγματικά σοκάρουν, αφού η εικόνα που περιγράφει απέχει παρασάγγας από αυτήν που παρουσιάζεται στους πολίτες. **Όπλα και «βαρόνοι», που απειλούν τη ζωή πολιτών** και ότι θα αποκαλύψουν τη δράση τους, δημιουργούν ένα ασφυκτικό πλαίσιο για τους κατοίκους της περιοχής **Παρεμβάσεις ξένων κρατών υπέρ ΜΚΟ**, πολύ χρήμα που κυκλοφορεί και **απατεωνιές του χειρίστου είδους** στις πλάτες τόσο των μεταναστών όσο και των Ελλήνων. Μια αρρώστια που «χρόνισε» και πλέον δεν θεραπεύεται.

Όπως σημειώνει η Ρεββέκα Σόμερ, **έφυγε από το νησί την ημέρα των συλλήψεων μελών των ΜΚΟ, αφού πρώτα είχε καταθέσει όσα είχε δει και είχε μάθει στις αρμόδιες Αρχές**, διότι φοβήθηκε για τη ζωή της αλλά και την ασφάλεια του υλικού που είχε συγκεντρώσει. Και αυτό είναι ίσως ενδεικτικό **των πρακτικών μαφίας** που χαρακτηρίζουν τη δράση κάποιων τουλάχιστον εξ αυτών, οι οποίοι υποτίθεται ότι βρίσκονται στο νησί για να υπερασπισθούν ανθρωπιστικά ιδεώδη...

Τι είδατε στους δύο μήνες μέσα στη Μόρια;

Είδα πολλά και σοκαριστικά. Είδα τουλάχιστον τρία όπλα μέσα στη Μόρια, δύο από αυτά στρατιωτικά όπλα, είτε του Ελληνικού Στρατού είτε του τουρκικού, και ένα όπλο, είτε από το Πακιστάν είτε από το Αφγανιστάν, δηλαδή όπλα που χρησιμοποιούν οι Ταλιμπάν. Είδα ακόμη ότι πολλοί από αυτούς έχουν στην κατοχή τους μανσέτες. Μάλιστα κατέθεσα σχετικά. Γνωρίζω ότι υπάρχουν αρκετοί εντός του καταυλισμού οι οποίοι έχουν δεσμούς με στρατιωτικές και παραστρατιωτικές οργανώσεις της Μ. Ανατολής.

Πολλοί από αυτούς δε δεν έχουν μόνον δεσμούς με τις οργανώσεις αυτές, αλλά ήταν οι ίδιοι μαχητές. Κατάλαβα, μιλώντας μαζί τους, ότι, παρά το γεγονός πως οι αιτήσεις τους ήταν σίγουρο ότι θα απορρίπτονταν, δεν ήταν διατεθειμένοι να επιστρέψουν. Και αυτό παρά το γεγονός ότι τους δίνονται τα κίνητρα από τον ΔΟΜ. Ηθελαν με κάθε κόστος και κάθε τρόπο να συνεχίσουν το ταξίδι τους προς την κεντρική Ευρώπη, και ειδικότερα τη Γερμανία

και τη Σουηδία. Μου είπαν, επίσης, ότι ακόμη και αυτοί που απελαύνονται από την Ε.Ε. στις χώρες τους επιστρέφουν και δεύτερη, ενδεχομένως και τρίτη φορά.

Ίσως, όμως, το πιο σοκαριστικό από όλα ήταν η βρομιά που κυριαρχούσε εντός του καταυλισμού και η οποία απεδείκνυε ότι όλα αυτά περί ΜΚΟ, που καθαρίζουν και φροντίζουν να επικρατούν καλές υγειονομικές συνθήκες, είναι απλώς στυγνή προπαγάνδα.

Θέλω να προσθέσω σε αυτό το σημείο ότι εξέχουσα θέση μέσα στον καταυλισμό κατέχουν οι μεταφραστές. Είναι οι ενδιαμέσοι μεταξύ των ΜΚΟ και των μεταναστών, αλλά και μεταξύ των ίδιων των ΜΚΟ, μια και δεν εμπιστεύονται η μία την άλλη. Τους εμπιστεύονται τυφλά τόσο οι μετανάστες όσο και οι ΜΚΟ.

Τι συμβαίνει με τις ΜΚΟ στο νησί;

Θα σας μιλήσω για κάτι που είδα. Ένας μετανάστης είχε ξεκινήσει ένα δικό του εγχείρημα, να μορφώσει παιδιά στον καταυλισμό. Το έκανε επειδή αγαπούσε τα παιδιά και ήθελε να τα βοηθήσει με απλά πράγματα. Ζητούσε κάτι από κάθε οργάνωση, χαρτί, στίλο, τίποτε όμως σοβαρό στην πραγματικότητα. Ουσιαστικά δεν λάμβανε καμία ή μικρή βοήθεια, αλλά πολλές ΜΚΟ στις ιστοσελίδες τους ανέβαζαν αποδείξεις από το έργο του, παρουσιάζοντάς το ως δικό τους, ζητώντας παράλληλα χρηματοδότηση. Οργανώσεις που δεν είχαν καν πατήσει στον καταυλισμό δήλωναν ότι βοηθούν στη μόρφωση των παιδιών και ζητούσαν λεφτά γι' αυτό. Υπάρχουν μη καταγεγραμμένες ΜΚΟ που δεν δραστηριοποιούνται στον καταυλισμό, που δεν βρίσκονται καν στην Ελλάδα και μαζεύουν χρήματα για κάποιες άλλες ΜΚΟ στον καταυλισμό, δίνοντάς τους όμως ένα πολύ μικρό ποσοστό των χρημάτων που συγκεντρώνονται από τους δωρητές. Κανείς δεν ξέρει πόσα λεφτά παίρνουν και πού τελικά εν μέρει καταλήγουν. Υπάρχει ένα τεράστιο ζήτημα ακόμη και ξεπλύματος χρήματος.

Ο λόγος που έφυγα από το νησί είναι ότι έδωσα επωνύμως πληροφορίες στις αρμόδιες Αρχές. Υπάρχουν κάποιοι που είναι ιδιαίτερα επικίνδυνοι για όσους χαλούν τα σχέδιά τους. Κάποιοι «βαρόνοι» των ΜΚΟ έχουν δικούς τους στρατούς, έτσι τουλάχιστον ισχυρίζονται. «Έχω 200 Άραβες, έχω 200 Αφγανούς», και δεν είναι καν κάποια επίσημη, κάποια εγγεγραμμένη ΜΚΟ, αλλά

πρόσωπα τα οποία όμως έχουν μεγάλη επιρροή. Και αυτοί οι άνθρωποι δεν διστάζουν να χρησιμοποιήσουν αυτή την επιρροή τους για να απειλήσουν όσους φέρνουν αντιρρήσεις σε αυτό που κάνουν.

Δεν είναι, όμως, μόνον αυτά. Υπάρχουν και «ειδικές κατηγορίες» ΜΚΟ, όπως, παραδείγματος χάριν, η «Μετάδραση», άμεσος συνεργάτης της Ύπατης Αρμοστείας, που κάνει «ειδικά εγχειρήματα». Έχω παρατηρήσει ότι παίρνει τα «φιλέτα» του Μεταναστευτικού: ασυνόδευτους ανήλικους μετανάστες, γυναίκες που ταξιδεύουν μόνες. Γι' αυτές τις κατηγορίες οι χρηματοδοτήσεις είναι πολύ μεγαλύτερες, παίζουν μπάλα σε ένα άλλο επίπεδο. Αυτά τα εξειδικευμένα προγράμματα έχουν εντελώς διαφορετικές υποδομές, αλλά και χρήματα.

Στη Γερμανία κάθε ασυνόδευτος ανήλικος κοστίζει μεταξύ 8.000-10.000 ευρώ τον μήνα, και φιλοξενούνται σε ξεχωριστές κατοικίες. Είναι το φιλέτο των χρημάτων. Δεν βγάζεις τόσο πολλά χρήματα όταν κάνεις μικρά πρότζεκτ, όπως, π.χ., να διασκεδάσεις μικρά παιδιά. Αυτοί είναι «επαγγελματίες», γνωρίζουν τι γίνεται στα κέντρα εξουσίας, έχουν προσβάσεις. Και λειτουργούν πολύ «προστατευτικά». Ακόμη και μια φωτογραφία να πάρεις από κάτι που δεν επιθυμούν, αμέσως πέφτουν πάνω σου τέσσερα πέντε μέλη τους. Αυτή είναι η δική μου εμπειρία. Δεν θέλουν καμία πληροφορία να βγαίνει προς τα έξω. Λειτουργούν ως «αστυνομία» για να προστατεύσουν τα συμφέροντά τους. Στόχος τους είναι να μην υπάρχει πληροφόρηση για το τι συμβαίνει.

Προσωπικά, δέχθηκα την επίθεσή τους επειδή τράβηξα μια φωτογραφία στο κτίριο όπου βρίσκονταν κάποιες γυναίκες που ταξιδεύουν μόνες τους. Εύσωμες γυναίκες, που μπορεί να είναι ήδη μητέρες αρκετών παιδιών, με εξτένσιον και μανικιούρ, προερχόμενες από τρεις μόνον φυλές... Κάποιες από αυτές τις έβλεπα τη νύχτα με ψηλοτάκουνα και πολύ στενά φορέματα στους δρόμους της Μυτιλήνης. Και αναρωτιέμαι: «Γιατί αυτές χρειάζονται ειδική προστασία;» Την ίδια στιγμή γνώρισα γυναίκες που πραγματικά χρειάζονται προστασία. Δεν είναι προσωποποιημένη η διαδικασία, είναι μια βιομηχανία παραγωγής χρήματος.

Κατηγοριοποιούν, χωρίς να εξετάζουν κάθε περίπτωση. Πώς μπορεί και γιατί να γίνεται αυτό; Στην πράξη δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα εγχείρημα

από το οποίο κάποιιοι βγάζουν πολλά χρήματα. Είναι, όπως είπα, μια ολοκληρη βιομηχανία.

Δεν ενδιαφέρονται, πάντως, όλες οι ΜΚΟ μόνον για τα λεφτά. Κάποιες είναι απόλυτα ιδεολογικοποιημένες και για αυτόν τον λόγο πολύ επικίνδυνες. Έχουν στρατό μεταναστών που μπορούν να κινητοποιήσουν. Είναι επικίνδυνες για τη ζωή σου, ειδικά αφού εκπροσωπούν συμφέροντα οργανισμών, όπως η Ε.Ε., και κρατών, όπως η Γερμανία.

Έχουν οι ΜΚΟ επιρροή στο σύστημα της Ε.Ε. και του ΟΗΕ;

Φυσικά και έχουν. Πρώτα κοιτάς ποια οργάνωση είναι εγγεγραμμένη στον ΟΗΕ, ποια αντίστοιχα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μετά, όμως, υπάρχουν πολλά ακόμη παρακλάδια κάτω από οργανώσεις «ομπρέλες». Στην πραγματικότητα, κάποιες ΜΚΟ, όπως η Sea Watch, αλλά και άλλες, είναι απλά παρακλάδια της γερμανικής κυβέρνησης. Οι πρώην κομμουνιστές της Ανατολικής Γερμανίας κατέλαβαν τις δομές της εξουσίας στη Γερμανία, το ίδιο όπως και στην Ελλάδα, και χρησιμοποιούν όλους αυτούς τους περίεργους τύπους. Η γερμανική κυβέρνηση υποστηρίζει οργανώσεις, όπως η Antifa, που είναι παραστρατιωτικές οργανώσεις, με σκοπό να επιβάλουν την πολιτική τους, και οι ΜΚΟ είναι απλά παρακλάδια τους.

Στην πραγματικότητα, δεν υπάρχουν πολλές ελληνικές ΜΚΟ, απλώς κάποιες ξένες ΜΚΟ «προσλαμβάνουν», π.χ., τους «Μιχάλη, Κώστα κ.λπ.» ως μπροστινούς. Αλλά η πραγματική δύναμη είναι σε άλλους από πίσω. Μπορεί ο «Μιχάλης» να βγάζει κάποια χρήματα, να αισθάνεται ότι κάνει κάτι, αλλά δεν συμμετέχει στις αποφάσεις. Με αυτόν τον τρόπο καταφέρνουν επίσης να εγγράφονται στις ελληνικές Αρχές. Αυτό φαίνεται και από το γεγονός ότι υπάρχουν παρεμβάσεις.

Έγραψα πρόσφατα για την παρέμβαση του Γερμανού πρέσβη στη Λέσβο υπέρ του πλοίου «Mare Liberum». Επικοινωνήσα με την πρεσβεία και τους έδωσα την ερώτησή μου προς τον πρέσβη, η οποία ήταν: «Με ποιο δικαίωμα, με βάση ποιο πρωτόκολλο προχωρήσατε σε αυτή την κίνηση; Πιστεύετε ότι είναι δική σας η χώρα; Με ποιο δικαίωμα η Γερμανία παρεμβαίνει υπέρ ενός πλοίου που κάνει εχθρικές κινήσεις σε μια ξένη χώρα; Γιατί του επιτρέπει να φέρει τη γερμανική σημαία; Δεν μάθατε τίποτε από την Ιστορία; Πώς μπορείτε να παρεμβαίνετε με αυτό τον τρόπο σε ξένες χώρες; Εκτός εάν υπό

τη σημαία της Ε.Ε. θεωρούν κάποιιοι ότι είναι ελεύθεροι πια να εφαρμόσουν ξανά τις ίδιες πολιτικές».

Αφότου η ελληνική κυβέρνηση άλλαξε τη στάση της στο Αιγαίο και άρχισε να προστατεύει τα σύνορα, υπάρχει αυξανόμενη πίεση από την Ε.Ε. για να αλλάξει αυτό;

Μας λένε, τόσο στη Γερμανία όσο και στην Ελλάδα και στην Ιταλία και αλλού, ότι δεν μας επιτρέπεται πλέον να καθορίσουμε ποιον θέλουμε να υποδεχθούμε και ποιον όχι. Κάποια άλλη δύναμη -η Ε.Ε. εν προκειμένω- μας λέει τι πρέπει να κάνουμε. Χάνουμε την κυριαρχία μας, αναλαμβάνουν αυτοί να μας πουν πώς πρέπει να διαχειριστούμε τις χώρες μας. Το σίγουρο είναι ότι θέλουν «ανοιχτές πόρτες» για τη μετανάστευση, ανεξάρτητα εάν πρόκειται για πρόσφυγες ή μετανάστες. Υπάρχουν σχετικές συνθήκες, όπως αυτή του Μαρακές, που έρχεται ως φυσικό αποτέλεσμα διακηρύξεων, όπως αυτή της Νέας Υόρκης, που αντιμετωπίζονται ως «βίβλος». Μάλιστα, σιγά σιγά καταργούν τη διαφορά ανάμεσα στους πρόσφυγες και στους μετανάστες, καθιστώντας τη μετανάστευση «δικαίωμα». Το σύστημα δεν είναι ηλίθιο. Έχουν τεράστια think tanks, καθοδηγούν τα πάντα.

Ξέρουν πολύ καλά ότι η κουλτούρα της Ανατολής και της Αφρικής, ειδικά ο ισλαμικός κόσμος, δεν μας ταιριάζει. Φυτεύουν εποίκους στις πατρίδες μας, δημιουργώντας προβλήματα που θα καταλήξουν τελικά στη βία. Αλλά δεν τους νοιάζει. Θέλουν να μας αποσταθεροποιήσουν. Έχουν σχέδια. Και μόνον το όνομα «μετανάστευση αντικατάστασης» (replacement migration) είναι ενδεικτικό. Ισχυρίζονται ότι πρόκειται για οικονομική αντικατάσταση, αλλά αυτό δεν ισχύει. Θα ήθελα εδώ να θυμίσω τη μελέτη της Ε.Ε. (Resettlement Study) του 2010, που βρίσκει εφαρμογή στο Νέο Σχέδιο για τη Μετανάστευση και το Ασυλο, η οποία αναφέρει ότι μια χώρα, όπως η Ελλάδα, με πληθυσμό περίπου 11.000.000 είναι σε θέση να «φιλοξενήσει» πληθυσμό 120.000.000 ή και περισσότερους. Αυτό θα πρέπει να προβληματίσει.

«Η Ε.Ε. και ο ΟΗΕ θέλουν κυριαρχικά δικαιώματα στα νησιά»!

Τώρα στο Καρά Τεπέ τι συμβαίνει;

Λένε ψέματα στους ανθρώπους της Λέσβου. Τους λένε για κλειστό κέντρο, όταν κάτι τέτοιο δεν μπορεί να γίνει. Απαγορεύεται από τις συνθήκες,

καθώς υπάρχουν τα δικαιώματα των μεταναστών. Δεν μπορείς να κρατήσεις κάποιον μετανάστη κλεισμένο μέσα σε μια δομή. Έτσι το μόνο που μπορεί να υπάρξει είναι ένας «ελεγχόμενος καταυλισμός». Έχουν δικαίωμα να φύγουν στις 8 το πρωί και να γυρίσουν στις 8 το βράδυ. Ήμουν εκεί και το είδα. ΜΚΟ οργανώνουν λεωφορεία που φεύγουν κάθε μισή ώρα από το Καρά Τεπέ για τη Μυτιλήνη για να διασφαλιστεί η ροή τους.

Το Καρά Τεπέ, ή όπου γίνει ο νέος καταυλισμός, θα είναι απλά μια ενδιάμεση στάση για αυτούς που έρχονται. Αυτό που θέλει η Ε.Ε. είναι απλώς να καταγράφονται, να παίρνουν χαρτιά και να φεύγουν από εκεί, να πηγαίνουν στην ηπειρωτική χώρα. Μπορεί κάποιος να μείνουν εκεί εγκλωβισμένοι, αλλά οι περισσότεροι θα φύγουν, θα πάνε στην ηπειρωτική χώρα και μετά θα διαμοιράζονται, θεωρητικά πάντα, στην υπόλοιπη Ευρώπη. Η Αριστερά στην Ε.Ε. αυτό ακριβώς θέλει: να κάνει σίγουρο ότι όποιος έρχεται παίρνει χαρτιά, καταγράφεται, μετά πηγαίνει στην ηπειρωτική χώρα και μετά σε άλλες χώρες.

Η Ε.Ε. θέλει, τελικά, κυριαρχικά δικαιώματα στα νησιά, θέλει να μπορεί να διαχειρίζεται εκεί τους μετανάστες.

Αυτή είναι η συζήτηση που γίνεται για μια πιλοτική συμμετοχή της Ε.Ε. στη διαχείριση της νέα δομής στη Λέσβο.

Δεν με εκπλήσσει. Αυτό που θέλουν τελικά είναι να δημιουργήσουν δομές οι οποίες θα είναι «περιοχή» της Ε.Ε. ή του ΟΗΕ, όπου το καθεστώς θα είναι σαν αυτό των πρεσβειών. Δεν θα επιτρέπεται να μπει η αστυνομία, ούτε καν να υπάρχει σημαία. Δεν ξέρω αν θα γίνει άμεσα, αλλά σίγουρα αυτός είναι ο τελικός τους στόχος. Γνωρίζω πώς λειτουργούν ο ΟΗΕ και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Υπάρχουν έρευνες που έχουν χρηματοδοτηθεί από τον ΟΗΕ, έχουν γίνει από τον ΟΗΕ, σχετικά με τους πληθυσμούς των ευρωπαϊκών χωρών και πόσους μετανάστες μπορεί να πάρει κάθε χώρα. Τεράστιοι αριθμοί, εκατοντάδες εκατομμύρια. Αυτή είναι η βάση του τρόπου με τον οποίον δουλεύουν ως προς το Μεταναστευτικό: ο εποικισμός των χωρών μας.

Όταν η Πρόεδρος της Δημοκρατίας πήγε στη Λέσβο, στον Μόλυβο, συναντήθηκε με τις γυναίκες του Μολύβου. Μίλησε μαζί τους και συνεχώς τους έλεγε ότι πρέπει στο χωριό τους να αποδεχθούν ότι κάποιος θα μείνουν,

με βάση το ποσοστό των μεταναστών που βρίσκονται σε ολόκληρη τη χώρα. Δεν σας θυμίζει κάτι από τη μελέτη της Ε.Ε. του 2010;

«Η μετανάστευση είναι ένα τεράστιο οικονομικοπολιτικό σύμπλεγμα»

Ποιος κερδίζει από τη μετανάστευση;

Δεν μπορεί να είναι απλή αυτή η απάντηση. Η μετανάστευση δεν είναι απλώς μια τεράστια βιομηχανία. Είναι ένα τεράστιο οικονομικοπολιτικό σύμπλεγμα. Ακόμη και στη Λέσβο, δεν ξέρω πόσοι ζουν από αυτό πια. Είναι σαν χταπόδι, σαν καρκίνος που έχει τόσες μεταστάσεις, που δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί.

Θα σας φέρω ένα παράδειγμα σε σχέση με τις τράπεζες. Οι μετανάστες στέλνουν λεφτά πίσω στις χώρες τους. Ξέρετε πόσα χρήματα βγάζουν οι τράπεζες από αυτό; Από προμήθειες; Από τη μετατροπή του συναλλάγματος; Και δεν είναι μόνον οι τράπεζες, είναι πάρα πολλοί τομείς, καθένας από τους οποίους έχει συμφέροντα, τα οποία όλα μαζί αποτελούν ένα τεράστιο πλέγμα συμφερόντων εις βάρος πάντα των γηγενών κατοίκων. Δεν είναι το πρόβλημα μόνον οι ίδιοι οι οργανισμοί, όπως ο ΟΗΕ, αλλά το σύστημα που υπάρχει πίσω από αυτούς. Ο ΟΗΕ είναι μια συνέλευση εθνών-κρατών. Όμως το «σύστημα του ΟΗΕ» είναι οι χρηματοπιστωτικοί όμιλοι, οι πολυεθνικές, οι ακαδημαϊκοί, τα ιδρύματα, π.χ., Ford, Heinrich Boell, Rockefeller, Open Society Foundations (Soros). Πολλά επιμέρους συστήματα που επιβάλλουν μέσω lobbying τα δικά τους συμφέροντα στη λειτουργία του οργανισμού.

Οι λαοί της Ευρώπης ανεχθήκαμε πάρα πολλά για πάρα πολύ καιρό! Είναι καιρός να δείξουμε στις ελίτ ότι δεν μπορούν να συνεχίσουν να παίζουν τα παιχνίδια τους και να ξετυλίγουν τα σκοτεινά σχέδιά τους πάνω στις πλάτες μας!

Πηγή : <https://www.dimokratianews.gr/>